

Θεματική Ενότητα: Άσκηση σε Άτομα με Ειδικές Ικανότητες Προφορικές Ανακοινώσεις 20ου Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού

Section: Exercise in People with Disabilities Oral Presentations of the 20th International Congress on Physical Education & Sport

15807

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΕΝΟΣ ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΔΜΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ ΕΝΟΣ ΜΑΘΗΤΗ ΜΕ ΜΕΤΡΙΑ ΝΟΗΤΙΚΗ ΥΣΤΕΡΗΣΗ. ΜΙΑ ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ.

Τζίβα-Κωσταλά Β., Τσακογιάννης Ι., Κωσταλά Μ., Καμπάς Α., Κουρτέσης Θ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Πανεπιστήμιο Σουάνζη, Τμήμα Ψυχολογίας

vtziva@phyed.duth.gr

APPLICATION OF AN ADAPTED PHYSICAL EDUCATION PROGRAM IN ORDER TO SUCCEED THE IMPROVEMENT OF BMI AND MOTOR SKILLS ON A MALE STUDENT WITH MODERATE INTELLECTUAL DISABILITY. A CASE STUDY.

V. Tziva-Kostala, I. Tsakogiannis, M. Kostala, A. Kambas, T. Kourtessis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S., Aristoteleio University Thessaloniki, D.P.E.S.S., Swansea University, Psychology Department

Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν η διερεύνηση της αποτελεσματικότητας ενός προγράμματος φυσικής αγωγής, το οποίο βασίστηκε στις αρχές της οικολογικής παρέμβασης. Η οικολογική παρέμβαση εστιάζεται στην αλληλεπίδραση μεταξύ α) του παιδιού, β) του περιβάλλοντος και γ) της δεξιότητας, καθώς επίσης μπορεί να εφαρμοστεί σε οποιοδήποτε περιβάλλον (σπίτι, σχολείο, γειτονιά, παιδική χαρά, κλπ). Το πρόγραμμα εφαρμόστηκε σ' ένα μαθητή βιολογικής ηλικίας 11 ετών με μέτρια νοητική υστέρηση (νοητικής ηλικίας 7 ετών). Ο μαθητής παρακολουθούσε μαθήματα σε Ειδικό Δημοτικό Σχολείο της περιφέρειας. Προ της έναρξης του προγράμματος αξιολογήθηκαν τα σωματομετρικά χαρακτηριστικά του μαθητή (ύψος, βάρος και δείκτης μάζας σώματος) καθώς και οι κινητικές ικανότητές του με τη δέσμη αξιολόγησης Movement Assessment Battery for Children-2 (Henderson, Sugden & Barnett, 2007), η οποία είναι σχεδιασμένη για να ανιχνεύει κινητικές δυσκολίες. Σύμφωνα με την αξιολόγηση ο μαθητής χαρακτηρίστηκε παχύσαρκος (ΔΜΣ = 35.15). Επιπλέον, ο μαθητής κατατάχθηκε στην 0.5η ποσοστιαία θέση μεταξύ των παιδιών της νοητικής του ηλικίας σύμφωνα με τις νόρμες της δέσμης αξιολόγησης (σκορ στην 5η ποσοστιαία θέση ή και κάτω απ' αυτήν υποδηλώνει σοβαρές κινητικές δυσκολίες). Το παρεμβατικό πρόγραμμα είχε διάρκεια οκτώ εβδομάδων, συχνότητα τεσσάρων διδακτικών μονάδων την εβδομάδα και εφαρμόστηκε σε ατομικό επίπεδο. Οι δύο διδακτικές μονάδες κάθε εβδομάδας ήταν αφιερωμένες στη φυσική αγωγή ενώ οι άλλες δύο σε βιωματικά εργαστήρια μαγειρικής με σκοπό την παράλληλη βελτίωση των διατροφικών συνηθειών και της λεπτής κινητικότητας του μαθητή. Μετά το πέρας της παρέμβασης ο μαθητής επαναξιολογήθηκε. Ο δείκτης μάζας σώματος είχε βελτιωθεί (32.69) κάτι που συνέβη και με την κινητική απόδοση του μαθητή (κατατάχθηκε στη 1η ποσοστιαία θέση μεταξύ των παιδιών της νοητικής του ηλικίας). Τα παραπάνω αποτελέσματα όμως παρέμειναν στο όριο της παχυσαρκίας αλλά και των σοβαρών κινητικών δυσκολιών. Φαίνεται ότι ένα παρεμβατικό πρόγραμμα βασισμένο στις αρχές της οικολογικής παρέμβασης είναι δυνατό να βοηθήσει άτομα με νοητική υστέρηση όσον αφορά στις συγκεκριμένες μεταβλητές που αξιολογήθηκαν. Ωστόσο, η παρέμβαση θα πρέπει να είναι μακροχρόνια διότι είναι παράλογο να περιμένουμε πως ένα σύντομο παρεμβατικό πρόγραμμα θα αναστρέψει αναπτυξιακές δυσκολίες ετών. Ένα αντίστοιχο παρεμβατικό πρόγραμμα μεγαλύτερης χρονικής διάρκειας είναι πιθανόν να είχε καλύτερα αποτελέσματα στο μαθητή. Λαμβάνοντας υπόψη τους

περιορισμούς της παρούσας προσπάθειας, προτείνεται η εφαρμογή ανάλογων προγραμμάτων σε μαθητές Ειδικών Σχολείων με παρόμοια χαρακτηριστικά.

Λέξεις κλειδιά: οικολογική παρέμβαση, κινητικές δυσκολίες, νοητική υστέρηση

16501

Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΥ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΩΝ ΣΥΝΗΘΕΙΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΕ ΝΟΗΤΙΚΗ ΥΣΤΕΡΗΣΗ

Καλλιαρδού Ι., Μπάτσιου Σ., Δούδα Ε., Λαπαρίδης Κ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

ikalliardou@yahoo.gr

THE INVESTIGATION OF OBESITY RATES AND DIETARY HABITS OF STUDENTS WITH MENTAL RETARDATION

I. Kalliardou, S. Batsiou, E. Douda, K. Laparidis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Τα τελευταία χρόνια, στη διεθνή βιβλιογραφία έχουν δημοσιευτεί αρκετές έρευνες που αναφέρονται στην αξιολόγηση των παραμέτρων που σχετίζονται με την υγεία, όπως η ανθυγιεινή διατροφή και η παχυσαρκία στην ομάδα των ατόμων με Νοητική Υστέρηση (ΝΥ). Τα αποτελέσματά τους συγκλίνουν ότι τα άτομα αυτά αποτελούν ομάδα υψηλού κινδύνου και για τους δύο αυτούς παράγοντες εμφάνισης προβλημάτων υγείας. Στον Ελλαδικό χώρο αν και έχουν πραγματοποιηθεί αρκετές μελέτες που διερεύνησαν το πρόβλημα παχυσαρκίας καθώς και των διατροφικών συνηθειών των Ελληνόπουλων, δεν υπάρχουν δεδομένα για τους δείκτες παχυσαρκίας και για τις διατροφικές συνήθειες των ατόμων με ΝΥ. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να διερευνήσει αφενός εάν υφίσταται το πρόβλημα της παχυσαρκίας μεταξύ των εφήβων και νεαρών ενηλίκων με ΝΥ και αφετέρου τις διατροφικές τους συνήθειες. Το δείγμα αποτέλεσαν 65 μαθητές (30 κορίτσια, 35 αγόρια) με ΝΥ, που φοιτούν σε ειδικό σχολείο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι μαθητές, που χωρίστηκαν σε τέσσερις ηλικιακές ομάδες (13-15, 16-18, 19-21 και 22-25 ετών), αξιολογήθηκαν ως προς τον Δείκτη Μάζας Σώματος. Η αξιολόγηση των διατροφικών συνηθειών των μαθητών έγινε με τη χρήση του ερωτηματολογίου συχνότητας κατανάλωσης τροφίμων, (Aston University – Nutritional Supplement Study- UK), το οποίο συμπληρώθηκε από τους γονείς. Αυτό περιλαμβάνει 55 ερωτήσεις, ομαδοποιημένες σε 6 τομείς (κατανάλωση κρέατος, πρωινού, φρούτων, λαχανικών, διαφόρων άλλων τροφίμων και δημητριακών). Κάθε κατηγορία τροφίμου βαθμολογήθηκε με μία κλίμακα οκτώ σημείων (0-1-2-3-4-5-6-7). Με βάση τον ΔΜΣ οι μαθητές κατατάχθηκαν σε τέσσερις ομάδες: (1: λιποβαρής, 2: φυσιολογικό βάρος, 3: υπέρβαρος και 4: παχύσαρκος). Από την ανάλυση (descriptive- crosstabs) των δεδομένων προέκυψε ότι το 3,1% ανήκε στην ομάδα 1, το 56,9% στη 2, το 21,5% στην 3 και το 18,5% στην 4. Δεν υπήρξε σημαντική διαφορά ($p < 0.05$) στο ΔΜΣ μεταξύ μαθητριών ($25,63 \pm 5,81$) και μαθητών ($23,91 \pm 5,79$). Από το διατροφικό ερωτηματολόγιο υπολογίστηκε η ημερήσια ποσότητα κατανάλωσης των έξι ομάδων τροφίμων. Η μικρότερη ημερήσια κατανάλωση ήταν στο πρωινό ενώ η μεγαλύτερη στα φρούτα. Από την ανάλυση διακύμανσης δεν διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ($p < 0.05$) στην ημερήσια κατανάλωση των έξι ομάδων των τροφίμων ως προς την ηλικιακή αλλά και ως προς την ομάδα του ΔΜΣ των μαθητών. Μη στατιστικά σημαντική διαφορά ($p < 0.05$) σημειώθηκε στην κατανάλωση των τροφίμων και ως προς το φύλο των μαθητών. Από τη μελέτη των αποτελεσμάτων προέκυψε ότι οι μαθητές με ΝΥ στην πλειονότητά τους έχουν φυσιολογικό βάρος. Η ημερήσια κατανάλωση των τροφίμων- κρέατος, πρωινού, φρούτων, λαχανικών, διαφόρων άλλων τροφίμων και δημητριακών- δεν εξαρτάται από το φύλο, την ηλικία και το ΔΜΣ. Ωστόσο για τη γενίκευση των αποτελεσμάτων απαιτείται η διενέργεια ερευνών σε μεγαλύτερο δείγμα ατόμων με νοητική υστέρηση.

Λέξεις κλειδιά: ΝΟΗΤΙΚΗ ΥΣΤΕΡΗΣΗ, ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ, ΔΙΑΤΡΟΦΗ

16651

Η ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ ΠΛΑΓΙΟ ΒΗΜΑ ΣΕ ΣΚΑΛΙ ΓΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΜΕ ΣΠΑΣΤΙΚΗ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΗ ΠΑΡΑΛΥΣΗ

Χρυσάγης Ν., Ταλάντη Α., Σκορδίλης Ε., Τσίγγανος Γ., Νικοπούλος Μ., Κουτσούκη Δ.

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Εργαστήριο Προσαρμοσμένης Κινητικής

Δραστηριότητας Αναπτυξιακών και Κινητικών Διαταραχών

animes88@hotmail.com

VALIDITY EVIDENCE OF THE LATERAL STEP UP (LSU) TEST FOR ADOLESCENTS WITH SPASTIC CEREBRAL PALSY

N. Chrysagis, A. Talanti, E. Skordilis, G. Tsigganos, M. Nikopoulos, D. Koutsouki

National and Kapodistrian University of Athens, F.P.E.S.S., Laboratory of Adapted Physical Activity/Developmental and Physical Disability

Η εγκυρότητα της δοκιμασίας πλάγιο βήμα σε σκαλί (Lateral Step Up-LSU) δεν έχει εξεταστεί σε άτομα με εγκεφαλική παράλυση. Σκοπός της έρευνας ήταν να εξεταστεί την συγχρονική και δομική εγκυρότητα της δοκιμασίας LSU. Για το λόγο αυτό, 35 έφηβοι με εγκεφαλική παράλυση και επίπεδο λειτουργικής ταξινόμησης I έως III (GMFCS) εξετάστηκαν: α) στη δοκιμασία πλάγιο βήμα σε σκαλί (LSU), β) στην κλίμακα αδρής κινητικής λειτουργικότητας GMFM-88 (Δ και Ε) γ) στη λειτουργική ικανότητα, με τις δοκιμασίες Time Up and Go (TUG), 30 sec Sit to Stand Test (STS), Time Up and Down Stairs (TUDS) και δ) στην ισομετρική δύναμη καμπτήρων και εκτεινόντων του γόνατος με δυναμόμετρο χειρός. Η δοκιμασία LSU είχε μέτρια συσχέτιση με το GMFM-88 ($r = .656, p < .01$), μέτρια αρνητική συσχέτιση με τις δοκιμασίες TUG ($r = -.567, p < .01$) και TUDS ($r = -.705, p < .01$), και μέτρια συσχέτιση με το 30 sec STS ($r = .721, p < .01$). Η δοκιμασία πλάγιο βήμα σε σκαλί (LSU) είχε μέτρια συσχέτιση με την ισομετρική δύναμη των καμπτήρων ($r = .563, p < .01$) και εκτεινόντων ($r = .457, p < .01$) του γόνατος. Επιπλέον, η ANOVA ανέδειξε διαφορές στο LSU σε εφήβους με σπαστική εγκεφαλική παράλυση ($p < .01$), σε σχέση με το επίπεδο της λειτουργικής τους ταξινόμησης GMFCS (I > II, II > III, I > III). Η διακριτική ανάλυση (discriminant function) στη συνέχεια ανέδειξε ότι το 50.27% της διασποράς ερμηνεύονταν από τις διαφορές στη λειτουργική ταξινόμηση GMFCS των εφήβων με 65.7% έγκυρη ταξινόμηση (correct classification) στα τρία επίπεδα. Από τη μελέτη των αποτελεσμάτων προέκυψε ότι η δοκιμασία πλάγιο βήμα σε σκαλί (LSU) έχει ικανοποιητική εγκυρότητα και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για κλινικούς και ερευνητικούς σκοπούς. Στο μέλλον θα ήταν χρήσιμη η εξέταση της εγκυρότητας του LSU σε παιδιά και ενήλικες με σπαστική εγκεφαλική παράλυση.

Λέξεις κλειδιά: Σπαστική Εγκεφαλική Παράλυση, Δοκιμασία Πλάγιο Βήμα σε Σκαλί (LSU), Εγκυρότητα

16998

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΕΝΟΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΣΤΟΧΩΝ ΣΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΕΦΗΒΩΝ ΜΕ ΝΟΗΤΙΚΗ ΥΣΤΕΡΗΣΗ

Διρχαλίδου Σ., Μπάτσιου Σ., Παπαϊωάννου Α., Μπεμπέτσος Β.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

sdirchalidou@yahoo.gr

IMPLEMENTATION OF A SPECIAL INTERVENTIONAL PROGRAM FOR SETTING GOALS TO IMPROVE EFFICIENCY OF ADOLESCENTS WITH MENTAL RETARDATION

S. Dirchalidou, S. Mpatsiou, A. Papaioannou, V. Mpempetsos

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Ένα από τα ζητήματα που απασχολεί γονείς και επαγγελματίες εκπαίδευσης παιδιών με Νοητική Υστέρηση (Ν.Υ) είναι οι σοβαρές δυσκολίες μάθησης που αντιμετωπίζουν τα παιδιά αυτά. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να αξιολογηθεί η επίδραση ενός προσαρμοσμένου προγράμματος καθορισμού μακροπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων – βραχυπρόθεσμων στόχων στην απόδοση των εφήβων με ΝΥ σε παραμέτρους της φυσικής κατάστασης. Το δείγμα αποτέλεσαν 9 έφηβοι, ηλικίας 15-18 ετών, με Δ.Ν. 35-55, οι οποίοι εκπαιδεύονταν στο Σωματείο Ειδικής Αγωγής και Προστασίας Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες « Η ΖΩΗ », στη Θεσσαλονίκη. Το δείγμα μετά την αρχική μέτρηση χωρίστηκε σε τρεις ισοδύναμες και ισάριθμες ομάδες. Τυχαία επιλέχθηκε η πειραματική Α (n=3) - ομάδα καθορισμού μακροπρόθεσμων στόχων, η πειραματική Β (n=3) - ομάδα καθορισμού μακροπρόθεσμων - βραχυπρόθεσμων στόχων και η ομάδα ελέγχου Γ (n=3). Και οι τρεις ομάδες ακολουθούσαν το πρόγραμμα του κέντρου. Οι πειραματικές Α και Β ακολούθησαν πρόγραμμα εξάσκησης κοιλιακών και κάτω άκρων με βάση τους καθοριζόμενους στόχους. Το πρόγραμμα εφαρμόστηκε για 12 εβδομάδες, με συχνότητα 2 φορές / εβδομάδα και διάρκεια / συνεδρία 50 λεπτά. Κατά τη διάρκεια της περιόδου παρέμβασης πραγματοποιήθηκαν για την πειραματική Β συνολικά τέσσερις μετρήσεις αξιολόγησης της απόδοσης στην ικανότητα στατικής και δυναμικής ισορροπίας, χρησιμοποιώντας το τεστ στο ένα πόδι και το τεστ βάρδισης προς τα εμπρός και πίσω αντίστοιχα (από τη δέσμη του MABC), την ικανότητα εκρηκτικής δύναμης, άλμα μήκους χωρίς φορά, και την ικανότητα δύναμης του κορμού, αναδιπλώσεις στο χρόνο των 30'' (από τη δέσμη του Eurofit). Η ομάδα ελέγχου Γ και η πειραματική Α συμμετείχαν μόνο στην αρχική και τελική μέτρηση. Από την ανάλυση των δεδομένων (Kruskal Wallis test) μεταξύ των επιδόσεων των τριών ομάδων τόσο στην αρχική όσο και στην τελική μέτρηση δε διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ($p < 0,05$). Δεν υπήρξε σημαντική διαφορά στις επιδόσεις των τριών ομάδων μεταξύ αρχικής και τελικής τους μέτρησης (έλεγχος Wilcoxon). Ωστόσο οι επιδόσεις των δύο πειραματικών ήταν καλύτερες από την

αρχική μέτρηση .Το Kruskal Wallis test μεταξύ των ποσοστών διαφοροποίησης των τριών ομάδων από την αρχική - τελική μέτρηση έδειξε ότι υπήρξε σημαντική διαφορά στην ισορροπία στο αριστερό πόδι ($p < 0,05$). Η διαφορά σημειώθηκε μεταξύ των πειραματικών ομάδων. Συμπερασματικά το παρεμβατικό πρόγραμμα άσκησης δε βελτίωσε αισθητά τις επιδόσεις των εφήβων με ΝΥ, στις εξεταζόμενες παραμέτρους. Δε σημειώθηκε διαφορά μεταξύ των ομάδων που έθεσαν μακροπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους – βραχυπρόθεσμους στόχους. Ωστόσο για την εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων προτείνεται η διενέργεια ερευνών με μεγαλύτερο δείγμα.

Λέξεις κλειδιά: Νοητική Υστέρηση (Ν.Υ), καθορισμός στόχων, παράμετροι φυσικής κατάστασης

ΠΡΑΚΤΙΚΑ 200ου ΔΣΦΑ
PROCEEDINGS 20th ICPES